

DINO SAGA

TRABLE
S TYRANOSAUREM

IAN BILLINGS

ILUSTRACE
DANIEL PUNCAN

© PRESS

DINOSÁGA TRABLE S TYRANOSAUREM

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

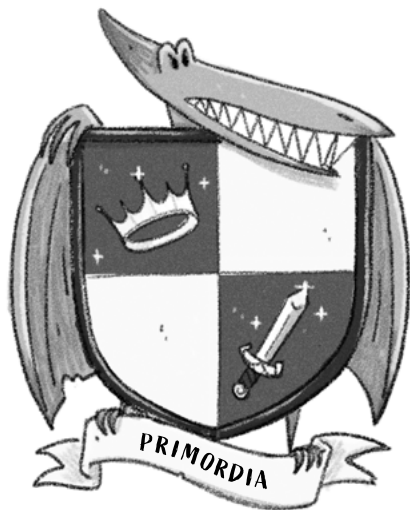
Ian Billings
DINOSÁGA
TRABLE S TYRANOSAUREM – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

DINOSÁGA

TRABLE S TYRANOSAUREM

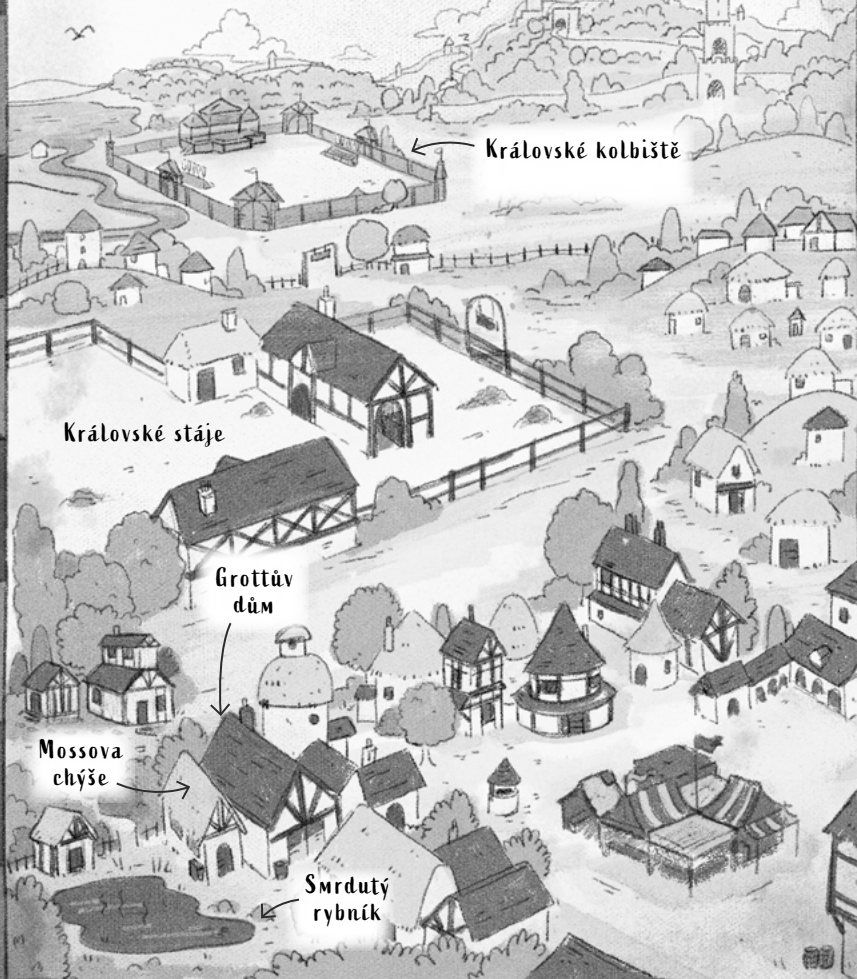
IAN BILLINGS
ILUSTRACE DUNCAN

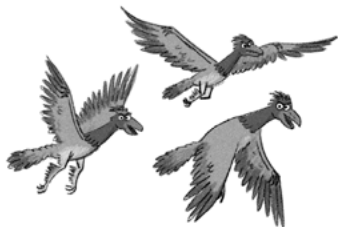
 PRESS

Město Dinopolis

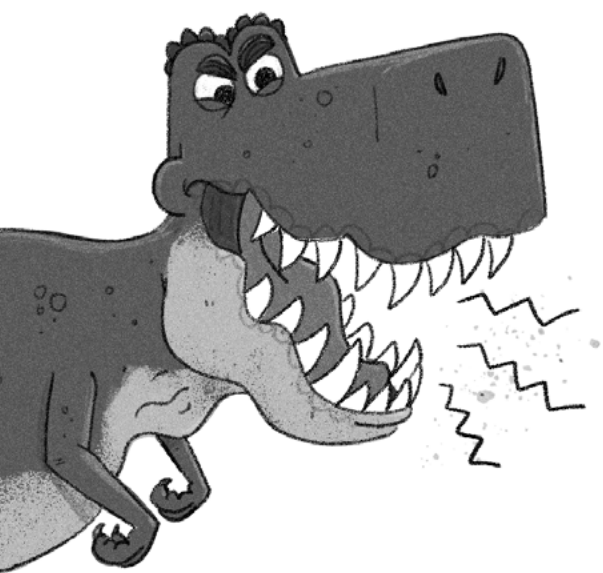
Hrad
Drobtín

Obsah

Kapitola jedna	
Zkouška lávou	05
Kapitola dvě	
Vítejte v Dinopolisu	19
Kapitola tři	
Den turnaje	31
Kapitola čtyři	
Přichází Gargantua!	44
Kapitola pět	
Dávání dárků	56
Kapitola šest	
To znamená válku! (Asi)	69
Kapitola sedm	
Trable s tyranosaurem	80
Kapitola osm	
Velký útěk	92
Kapitola devět	
Noční rytíři	104
Kapitola deset	
Zasloužený trest	118
Kapitola jedenáct	
Konec... nebo snad ne?	127

KAPITOLA JEDNA

ZKŮŠKA LÁVOU

Moss Trusník nebyl šťastný. Nebylo těžké poznat, že Moss Trusník nebyl šťastný, vždyť neustále opakoval: „Já nejsem šťastný!“ A nebyl šťastný, protože v okamžiku, kdy začíná náš příběh, stál v temné jeskyni na malém, kymácejícím se kameni obklopeném lávou. Ano, lávou! Rudou, žhavou,

čväächt!

bylo známé svým hradem Drobtínem a rytíři, kteří sedlali dinosaury. A páni, ti dinosauri vyprodukovali opravdu spoustu hovínek! Jako stájník měl Moss za úkol se s jejich smradlavým nepořádkem vypořádat. Byla to fujky práce. Přesto by radši házel hromádky trusu, než se zrovna vyhýbal syčící a bublající lávě!

Láva kolem něj **čvachtala** a **žbluňkala** a odporně páchnoucí kouř se vinul vzduchem a šimral ho v nose, takže začal zároveň křičet i kýchat.

„Ááááá-hekšíííí!!!“ Z jeho nosu vystříkly proudy nuditelů, dopadly do lávy a při kontaktu s ní zasyčely.

„Nejsem šťastný!“ zasténal Moss, a ještě stihl dodat: „Ach jo. Horší už to být nemůže.“

A v tu chvíli... se to zhoršilo!

Hrozitánské hejno snad tisíce dlouhozubých lávových netopýrů se vyřítilo ze všech koutů jeskyně a vrhlo se na Mosse. Vznášeli se a vířili kolem něj a jejich pískání a štěbetání bylo čím dál hlasitější.

„Íííí, íííí, ííííí!!!“ vrískali.

„Já ale fakt nejsem šťastný!“ bědoval Moss a mával rukama ve vzduchu. Ale netopýři nikam nemizeli. Kroužili a kličkovali kolem něj, kousali ho a štouchali. Jeden se mu dokonce zahryzl do ucha!

Při svém devětapadesátém máchnutí (plus mínus) narazila Mossova ruka na Norberta, jeho meč. Ano, meč! Moss s ním začal točit nad hlavou tak, jak to viděl u sira Bruta Mečopáda. Sir Brutus byl Prvním rytířem Primordie a Mossovým osobním hrdinou.

Plán fungoval! Jakmile Norbert rozcísnul vzduch, netopýř za netopýřem s tichým, nespokojeným zasyčením a uraženým máchnutím křídel odletěli.

V okamžiku, kdy už si byl jistý tím, že všichni netopýři odletěli, spatřil Moss před sebou otvor. Skočil ze své vratké skalky na další, pak na další a další až přehopsal k ústí jeskyně, jako by mu hořelo za patami (doslova).

Žbluňk! Plác! Čvacht!

Mossovi spadla čelist. Jeskyně neústila do lesa, jak by se dalo čekat. Kdepak. Moss zíral do nádherné síně z kamenných kvádrů, podobnou byste čekali na hradě. Všude kolem byly rozestavěné sochy urozených rytířů a obrazy králů a královen.

A přímo uprostřed stál obrovský

obdélníkový kamenný stůl. Moss si promnul oči a několikrát zamrkal. Ne, nezdálo se mu to. Prozkoumával síň pohledem, hledal východ – nějakou cestu, jak se dostat ven, jak se vrátit domů. Ale spatřil jen okno. Plížil se k němu svým nejvypilovanějším plíživým způsobem, když tu najednou s rachotem skrz okno dovnitř vrazila...

... hlava obrovského rudého tyranosaura rexe!

Moss znal mírumilovné, vycvičené dinosaury, jako byl jeho mazlíček mikroraptor. Jenže tenhle kousek rozhodně nevypadal ochočeně. Všichni v Dinopolisu věděli, že tyranosauři jsou příliš divocí a zuřiví na to, aby je bylo MOŽNÉ vycvičit. Chtěl vykřiknout, ale místo toho ze sebe vydal cosi mezi škytáním a říhnutím.

„Hrpk!“

Dinosaurus zamrkal tmavýma očima a z nozder mu do chladného hradního vzduchu vyrazil oblak páry. To odfrknutí rozechvělo sochy a rozezvučelo celou síň...

Dinosaurus otevřel tlamu a naklonil se blíž. A jak se tak nakláněl, odhalil postavu, která se křečovitě

držela jeho hřbetu. Jakousi osobu oblečenou do lesklé oceli, s helmou, jejíž hledí bylo spuštěné tak nízko, že Moss nedokázal zahlédnout obličej – ale zpod přilby vykukovaly prameny fialových vlasů. Postava natáhla ruku, jako by se snažila dosáhnout na Mosse. Na okamžik ucítil silné pouto s tyranosaurem i s jeho podivným jezdcem. Pak Moss zavřel oči a znovu hrpknul.

Když je zase otevřel, dinosaurus i jeho jezdec byli pryč. A pryč byl i hrad, sochy a obrazy!

„Krakrakrakrakra!“

Ohlušující skřek probral Mosse k plnému vědomí.

Ten zvuk vydal Boff, vypelichaný mikroraptor, který seděl na bidýlku v Mossově malé chýši a sloužil mu jako domácí budík.

„Byl to jen sen!“ zajásal Moss a objal polštář.

Popadl hrst sena, na němž spal, a radostí ho políbil. Jeho domovem byla sice jen otlučená stará dřevěná chýše, ale byla jeho a bylo to mnohem lepší než uvíznout v začouzené jeskyni plné kousavých netopýrů a bublající lávy.

Líně se usmál na Norberta, opřeného o stěnu, a rozhodl se, že se ještě převalí a dopřeje si pět krásných minut spánku navíc.

Nebyly mu souzeny.

čvacht!

Obrovský proud studené vody švihl Mossovi přes obličej a promočil jeho, polštáře i většinu Boffa.

„Taktaktakatak!“ zaječel Boff, což v řeči mikroraptorů znamená: *Zdá se, že jsem pokryt mokrou tekutinou. Nejsm nikterak potěšen.*

Moss vydal bublavý zvuk, setřel si vodu z obličeje a posadil se, přitom mrkal. „Zdá se, že jsem pokryt mokrou tekutinou. Nejsm nikterak potěšen!“ zakřičel.

„Ciririririk!“

zakrákal Boff, což v řeči mikroraptorů znamenalo: *To jsem právě řekl!*

Moss setřásl poslední kapky z vlasů a podíval se směrem, odkud přilétla voda. A hned věděl, kdo v tom má prsty.

„Mokrava!“ vykřikl Moss.

Mokrava Křivorohá byla Mossova nejhorší nepřítelkyně. Byla to nejmrzutější osoba, jakou byste mohli potkat. Vlastně, pokud byste ji potkali jednou, rozhodně už byste ji znovu potkat nechtěli. Nenáviděla všechno, na všechno si stěžovala a nikdy, ale opravdu nikdy nebylo podle ní nic správně. Kdyby bylo fňukání sportem, vyhrála by pokaždé první cenu. Oblékala se od hlavy až k patě do černé a byla Mossovou nepřítelkyní odjakživa.

Bohužel pro Mosse byl Mokravin otec současně i jeho šéf: Jmenoval se Grotto Křivorohý a byl královským štolbou. Ti dva, Mokrava a Grotto, spolu bydleli v nádherném dřevěném domě hned za rohem. Nebyl sice tak honosný jako hrad Drobtín, ale byl dost velký pro oba a dovoloval jim mít přehled o královských stájích, kde Grotto cvičil dinosaury pro královské rytíře.

Grotto miloval, když mohl lidem říkat, co mají dělat. Mnohem méně nadšený byl v situacích, kdy šlo o dinosauří bobky. Proto Grotto potřeboval stájníka – Mosse –, aby je všechny nabíral a odklízal.

Grotto měl kliku, že Moss byl vždycky po ruce, protože jeho chýše stála hned za smradlavým rybníčkem na konci Grottovy a Mokraviny zahrady.

A teď stála Mokravina silueta ve dveřích chýše, držela prázdný kbelík a ušklíbala se, cenila zuby a hihňala se, zatímco Moss seděl celý mokrý na svém senu.

„Bré ráno!“ řekla a pohládila Boffa. „Čas jít do práce!“

„Ty mi nemáš co rozkazovat!“ zabručel Moss, zatímco Boff přikývl zobákem na souhlas.

„Ale jakpak že nemám?“ ušklíbala se Mokrava a vytáhla z kapsy malý nahnědlý pergamen. S vychytralým úšklebkem z něj sfoukla trochu prachu, rozložila ho a četla: „*Mokravo, má drabá dcero, zatímco budu pryč v Divopolích nahánět dinosaurů, potřebuji někoho chytrého a bystrého, kdo bude lidem říkat, co mají dělat. Ty dinosaurí bobky se samy neuklidí! Proto jmenuji... TEBE!*“

„Mě?“ zahlásil Moss a ukázal na sebe prstem.

„**Néééééé!**“ zaječela Mokrava.

„Tím myslí **měěěěěěěě!**“

Mokrava samolibě ukázala na sebe.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Dinosága*** .

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.